خبر

اقدامات سئول در مقابله با پیونگ‌یانگ

در بحبوحه تنش‌ها در شرق آسیا، این روزها قدرت‌نمایی موشکی کشورهای این منطقه برای یکدیگر اوج گرفته و کشورهایی نظیر ژاپن و کره‌جنوبی در حال گسترش روابط خود با ناتو هستند.

دیروز در آستانه سفر رئیس جمهور کره جنوبی به مادرید برای شرکت در نشست سران ناتو که حدود یک هفته دیگر برگزار می‌شود اعلام شد که سئول قصد دارد یک دفتر نمایندگی در مقر ناتو در بروکسل ایجاد کند.

یون سوک یول، رئیس جمهور جدید کره جنوبی در سفر هفته آینده خود که اولین سفر خارجی اوست قرار است با جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا و فومیو کیشیدا نخست‌وزیر ژاپن در یک نشست سه‌جانبه شرکت کند. همچنین در روزهای گذشته کره جنوبی اولین موشک فضایی تولید داخل را با موفقیت آزمایش کرد که گرچه مقامات این کشور تاکید می‌کنند این موشک کاربرد نظامی ندارد اما این پرتاب نشان می‌دهد که کره جنوبی از توانایی ساخت موشک‌های بزرگ‌تر و پرتاب ماهواره‌های جاسوسی با قابلیت رصد تهدیدها از سوی کره‌شمالی برخوردار است. این تحولات در حالی رخ می‌دهد که تنش‌ها میان متحدان آمریکا در شرق آسیا با پیونگ‌یانگ شدت گرفته‌است. در هفته‌های اخیر مقام‌های آمریکا، کره‌جنوبی و ژاپن به دفعات درباره احتمال آزمایش‌های موشکی و اتمی کره‌شمالی و تبعات آن هشدار داده‌اند.

امسال میزان خودکشی نظامیان صهیونیست دو برابر افزایش یافته است

انتحار شیاطین

سعید سبحانی
گروه بین‌الملل

اخبار مربوط به افزایش معنادار خودکشی نظامیان صهیونیست، پس از ماه‌ها سانسور و لاپوشانی توسط رسانه‌های این رژیم مخابره شده است. شکست در جنگ سال ۲۰۲۱، افزایش دامنه عملیات استشهادی در اراضی اشغالی، نفوذ موفقیت‌آمیز مقاومت به عمق استراتژیک اسرائیل و در نهایت بحران‌های هویتی، اجتماعی و سیاسی مستمر در این رژیم از جمله عوامل تشدید خودکشی نظامیان صهیونیست در ماه‌های اخیر بوده است.

آمار رسمی (و نه غیررسمی) منتشرشده در رسانه‌های صهیونیستی گویای این امر است. بر این اساس میزان خودکشی در میان نظامیان ارتش رژیم صهیونیستی در سال جاری میلادی (۲۰۲۲) افزایش داشته به نحوی که از ابتدای امسال (در عرض شش ماه) ۱۱ نظامی خودکشی کرده‌اند.

این در حالی است که در کل سال گذشته میلادی (۲۰۲۱) ۱۱ نظامی و در سال ۲۰۲۰، ۹ نظامی صهیونیست خودکشی کرده بودند. در پی افزایش این پدیده، مقامات ارتش رژیم صهیونیستی جلسه‌ای اضطراری با مسؤولان سلامت روان این رژیم برگزار کرده‌اند تا دلایل افزایش نگران‌کننده پدیده خودکشی را در میان نظامیان صهیونیست، بررسی کنند.

آمار رسمی مرکز تحقیقات «کنست» (پارلمان رژیم اشغالگر فلسطین) نشان می‌دهد رژیم صهیونیستی در هر سال ۵۰۰ مورد خودکشی را ثبت می‌کند که ۱۰۰ مورد آن در میان نسل جوان این رژیم و در رده سنی ۱۵ تا ۲۴ سال است.

خودکشی؛ عامل اصلی مرگ صهیونیست‌ها

خودکشی همچنان دلیل اصلی مرگ در صفوف نظامیان ارتش رژیم اشغالگر فلسطین در شرایط غیرجنگی است و این پدیده در سال‌های اخیر شدت داشته است. در همین رابطه، ماه گذشته بود که روزنامه «اسرائیل هیوم» عبری‌زبان فاش کرد، یک افسر رژیم صهیونیستی با درجه سروانی در سازمان اطلاعات، هفته‌ها پیش خود را از ساختمانی پرت و خودکشی کرده است.

برخی منابع می‌گویند آمار منتشرشده، شامل برخی خودکشی‌های مشکوک (که به عنوان مرگ طبیعی در میان نظامیان مورد شناسایی قرار می‌گیرد) نمی‌شود.

نظامیانی که آرام و قرار ندارند

بحران‌های روانی مزمن در میان نظامیان صهیونیست، موضوعی نیست که بتوان آن را انکار کرد. فشار روحی و روانی نظامیان صهیونیست به دلیل تهدیدات مقاومت ادامه دارد، به‌ویژه این‌که جریان‌های مقاومت در لبنان و فلسطین هرگز سخنی از تسلیم در برابر تل‌آویو به میان نیاورده و افسانه واهی شکست‌ناپذیری اسرائیل را به چالش کشیده‌اند. رسیدن موشک‌های مقاومت به تل‌آویو و حیفا در نبرد سال گذشته غزه، نقش بسزایی در شکل‌گیری معادله اخیر داشته است.

در سال ۲۰۲۰ و در یک رسوایی بزرگ برای رژیم اشغالگر قدس، فرمانده گردان ۱۳ تیپ «گولانی» این رژیم، پس از کشف مقادیر زیادی مواد مخدر از کارکنان این گردان، تمام آنها را خلع درجه کرد و درجه‌های‌شان را به آتش کشید. خبر سرقت هزاران قطعه سلاح و گلوله از یک پایگاه ارتش نیز رسوایی دیگر این رژیم بوده است.

آمار قابل تامل در اراضی اشغالی

در جریان جنگ سال ۲۰۲۱، ناکارآمدی سامانه پدافند هوایی پنج‌لایه گنبد به‌اصطلاح آهنین رژیم صهیونیستی که فقط توانست درصد کمی از ۴۰۰۰ موشک و راکت کوتاه‌برد، میانبرد و بردبلند شلیک‌شده از سوی مقاومت فلسطین به سمت مراکز نظامی و اقتصادی این رژیم در کل سرزمین‌های اشغالی را رهگیری کند، به عاملی مهم و تاثیرگذار در ایجاد ترس صهیونیست‌ها تبدیل شد.

در زمان جنگ سال ۲۰۲۱، انجمن صهیونیستی «عیران» طی گزارشی درباره آسیب روحی و روانی ساکنان سرزمین‌های اشغالی اعلام کرد که درخواست‌ها برای حمایت روانی که این انجمن به صورت تلفنی ارائه می‌کند، طی عملیات نظامی اخیر (جنگ ۱۲ روزه) به نوار غزه دوچندان شده است.

این انجمن اعلام کرد از زمان آغاز عملیات ارتش اشغالگر قدس علیه غزه (در ۲۰ اردیبهشت سال گذشته)، حدود ۱۰ هزار درخواست جهت کمک روحی و روانی از جانب صهیونیست‌ها در سرزمین‌های اشغالی دریافت کرده است.

این انجمن تصریح کرد این آمار، دو برابر آماری است که در روزهای عادی دریافت می‌کند.

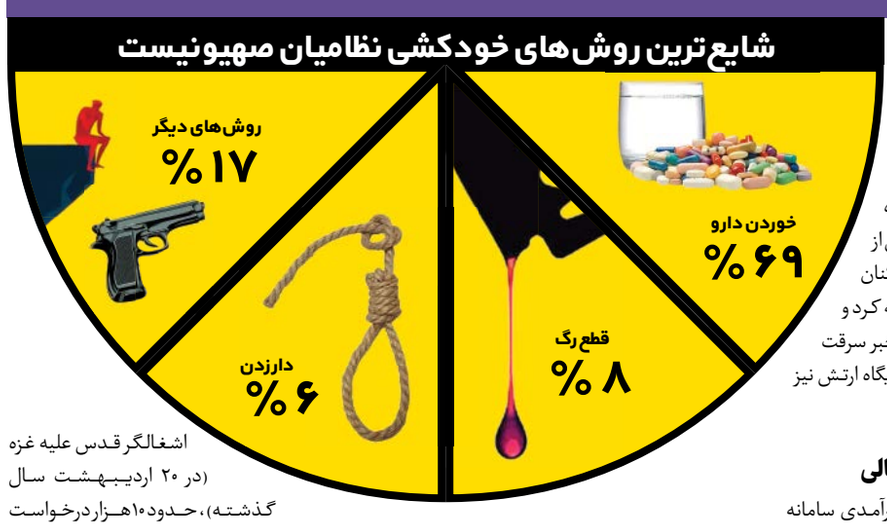

نکته

چرا صهیونیست‌ها افسرده شده‌اند؟

فادی اسماعیل بودیه، سردبیر نشریه بین‌المللی المرایا در خصوص چرایی افزایش روند افسردگی در میان نظامیان صهیونیستی به جام‌جم می‌گوید: افسردگی نظامیان صهیونیستی، برگرفته از موجودیت نامشروع و غیرقانونی این رژیم است. بدیهی است که عده‌ای اشغالگر پس از مدتی حضور در سرزمینی که به آنها تعلق ندارد، دچار پوچی می‌شوند. این مسأله، فقط مختص نظامیان صهیونیست نیست و ساکنان شهرک‌ها و اراضی اشغالی را نیز در برمی‌گیرد. همچنین مقامات رژیم اشغالگر قدس، بارها ادعا کرده بودند این رژیم در مقابل بحران‌ها شکست ناپذیر بوده و هیچ قدرتی نمی‌تواند به آن ضربه بزند اما اکنون اسرائیل به کانون بحران و آسیب تبدیل شده است. این تحلیلگر لبنانی می‌افزاید: پس از جنگ ۳۳ روزه تابستان ۲۰۰۶ و پیروزی بزرگ حزب ا...

در مقابل رژیم اشغالگر قدس، معادلات امنیتی و روانی در میان صهیونیست‌ها تغییر پیدا کرد. آنها خود را با بحرانی مواجه دیدند که قدرت مدیریت آن را از دست داده بودند. پس از آن نیز مقاومت فلسطین چند شکست نظامی را به صهیونیست‌ها تحمیل کرد. حتی در ابعاد سایبری و اجتماعی نیز ساکنان اراضی اشغالی احساس ناکامی و شکست می‌کنند. در چنین شرایطی ما با آسیب‌پذیری همه جانبه و گسترده صهیونیست‌ها مواجه هستیم. برخی مقامات این رژیم مدعی بودند گذشت زمان به تثبیت آنها در سرزمین فلسطین منجر خواهد شد اما امروز شاهدیم که سپری شدن زمان، نتیجه‌ای جز بحرانی‌تر شدن اوضاع در تل‌آویو ندارد.

ذره‌بین

جمهوریخواهان در مسیر عملیاتی کردن تهدید جدایی تگزاس

حسین یاری
گروه بین‌الملل

چند ماه پس از آن‌که سناتور جمهوریخواه ایالت تگزاس در اظهاراتی تهدید کرده بود در صورت گسترش نفوذ دموکرات‌ها در نهادهای آمریکایی، از جدایی ایالت تگزاس از این کشور حمایت می‌کند، اکنون وبگاه اقتصادی بیزینس اینسایدر گزارش داده حزب جمهوریخواه ایالت تگزاس با آماده‌سازی یک سند خواهان برگزاری همه‌پرسی به منظور جدا شدن این ایالت از دولت فدرال ایالات متحده شده است.

جدایی تگزاس از آمریکا، موضوعی است که سابقه چند ساله دارد و در ادبیات رسانه‌های آمریکایی از آن به پدیده تگزیت یاد می‌شود. در تابستان سال گذشته نیز «جنبش ملی‌گرای تگزاس» کارزاری راه انداخت که هدف آن درخواست برگزاری یک همه‌پرسی با موضوع جدایی تگزاس از آمریکا بود که البته هنوز محقق نشده است.

از تگزاس به عنوان آشیانه جمهوریخواهان یاد می‌شود اما میل استقلال‌طلبی در این ایالت حتی در دوران ریاست‌جمهوری ترامپ، رئیس‌جمهور سابق آمریکا نیز وجود داشت. این میل پس از پایان ریاست‌جمهوری ترامپ و قدرت گرفتن دموکرات‌ها به اوج خود رسیده است و آبان سال قبل و تنها چند ماه پس از ورود بایدن به کاخ سفید بود که تد کروز، سناتور جمهوریخواه ایالت تگزاس در اظهاراتی تهدیدآمیز به‌صورت مشروط از جدایی این ایالت از آمریکا حمایت کرد.

کروز در سخنرانی‌ای که در آن مقطع در دانشگاه تگزاس داشت در پاسخ به سوالی درباره احتمال جدایی این ایالت از آمریکا گفت: من در حال حاضر آماده جدا شدن از آمریکا نیستم اما اگر دموکرات‌ها این کشور را تخریب کنند، اگر دیوان عالی را از قضات موردنظر خودشان پر کنند، اگر انتخابات را فدرال و تخلفات انتخاباتی را به‌شدت گسترده کنند، ممکن است به جایی برسیم که جدایی غیرقابل اجتناب باشد. هنوز به آن نقطه نرسیده‌ایم ولی اگر به آن نقطه برسیم، سازمان ناسا را [برای خودمان در ایالت تگزاس] برمی‌داریم، ارتش را در اختیار خودمان می‌گیریم و نفت را برمی‌داریم.

اکنون با توجه به گزارش‌هایی که منتشرشده به نظر می‌رسد شرایط به آن شرایط غیرقابل اجتناب رسیده و حزب جمهوریخواه تگزاس در تلاش برای برگزاری همه‌پرسی جدایی است.

بر اساس این گزارش، جمهوریخواهان در سند خود خواستار برگزاری همه‌پرسی درباره جدایی تگزاس در سال ۲۰۲۳ شدند تا ساکنان این ایالت تعیین کنند آیا تگزاس باید وضعیت خود را به‌عنوان یک کشور مستقل دوباره تایید کند.

بیزنس اینسایدر در حزب جمهوریخواه ایالتی، قصد خود را اعمال فشار به‌منظور پیشبرد چنین همه‌پرسی در سندی از کمیته پلتفرم‌ها و قطعنامه‌های خود بیان و در آن خواسته‌اش را مبنی بر برگزاری رأی‌گیری در مورد این موضوع مشخص کرد.

حزب جمهوریخواه در این سند تاکید کرده دولت فدرال به‌حق این ایالت برای خودمختاری، خدشه وارد کرده است. طبق این سند، حزب جمهوریخواه تگزاس پیشنهاد کرده است هرقانونی که از سوی فدرال اجباری شده و حقوق تگزاس را نقض می‌کند، باید نادیده گرفته، مخالفت، رد و لغو شود. در متن این سند نوشته شده است: تگزاس، حق جدایی از ایالات متحده را برای خود حفظ می‌کند و مجلس تگزاس باید برای تصویب یک همه‌پرسی مطابق با این هدف فراخوانده شود.

بر اساس این گزارش، در این سند، حزب جمهوریخواه تگزاس همچنین از قانون‌گذاران ایالتی خواسته به مردم تگزاس اجازه رأی‌گیری بدهند تا تعیین کنند آیا ایالت تگزاس باید وضعیت خود را به‌عنوان یک کشور مستقل مجدد حفظ کند یا خیر؟

حزب جمهوریخواه تگزاس علاوه بر درخواست برای جدایی، همچنین از قانون‌گذاران ایالتی خواست به ادعای تقلب در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ ایالات متحده رسیدگی کنند.

تحلیل

حضور نظامیان ترکیه در لیبی تمدید شد

پادشاهی آنکارا در لیبی

اگرچه در سال ۲۰۲۰ بر اساس نقشه راهی که با حمایت سازمان‌ملل تهیه شد، تمامی نیروهای خارجی موظف به ترک لیبی شدند اما از آن زمان تاکنون تنها یک مرحله از این طرح به اجرا درآمده و به‌رغم درخواست‌های مکرر سازمان‌ملل، ترک‌ها هیچ علاقه‌ای در خروج از لیبی نشان نداده‌اند. ترکیه اعلام کرده نیروهای نظامی خود را به درخواست دولت وفاق ملی لیبی به این کشور فرستاده و دیروز نیز به رغم ابراز نگرانی برخی سیاستمداران ترکیه درباره وضعیت اقتصادی این کشور، پارلمان ترکیه به تمدید ۱۸ ماهه حضور نظامی در لیبی رای مثبت داد. طرح پیشنهاد شده به پارلمان ترکیه برای تمدید حضور نظامی این کشور در لیبی با رای مثبت حزب حاکم عدالت و توسعه و متحدانش مواجه شد و همچنین قانونگذاران عضو احزاب اپوزیسیون هم از آن حمایت کردند. ترکیه طی سال‌های اخیر همواره از دولت وفاق ملی لیبی حمایت کرده و برای کمک به این دولت نیروی نظامی و تجهیزات اعزام کرده است. لیبی طی سال‌های اخیر شاهد جنگ بین دولت وفاق ملی لیبی و دولت شرق لیبی (تحت امر نیروهای خلیفه حفتر) بود اما این درگیری‌ها با اعلام آتش‌بس پایان یافت و تلاش‌ها برای برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در لیبی ادامه دارد. خبرگزاری آسوشیتدپرس در گزارش خود درباره حضور نظامی ترکیه در لیبی نوشت آنکارا به اعزام هزاران مزدور سوری به لیبی متهم شده است.

اگرچه نیروهای نظامی ترکیه به صورت رسمی در لیبی حضور دارند اما برخی کشورها نیز به صورت غیررسمی در لیبی نیرو دارند که در این زمینه می توان به گروه واگنر که وابسته به روسیه است اشاره کرد. حضور ارتش ترکیه و گروه واگنر در میدان، پایگاه‌های مهمی را برای آنکارا و مسکو فراهم می‌کند؛ زیرا هر دو برای نفوذ، دستیابی به سهم ثروت عظیم انرژی لیبی، قراردادهای بازسازی چندمیلیارد دلاری و دسترسی طولانی‌مدت به پایگاه‌های نظامی استراتژیک پس از دوره گذار، رقابت می‌کنند.

اما ترک‌ها و روس‌ها رویکرد متفاوتی به کشور جنگ‌زده شمال آفریقا (لیبی) داشته‌اند. آنکارا تاکنون از همراهی خود با دولت‌های فعلی و قبلی تحت حمایت سازمان‌ملل برای ماندن در لیبی استفاده کرده‌است. آنکارا ژانویه ۲۰۲۰ استقرار نظامی اولیه خود را در لیبی در حمایت از دولت وفاق ملی (GNA) که در آن زمان توسط سازمان‌ملل متحد حمایت می‌شد، آغاز کرد. با این حال بلافاصله پس از آغاز حمله ژنرال خلیفه حفتر به طرابلس در آوریل ۲۰۱۹، آنکارا شروع به تهیه پهپاد کرد. فرهات پولات، معاون پژوهشگر مرکز تحقیقات جهانی TRT می‌گوید: دولت وفاق ملی از ایالات متحده، بریتانیا، ایتالیا، الجزایر و ترکیه برای کمک درخواست کرد اما ترکیه تنها کشوری بود قدم برداشت و از آن حمایت عملی کرد. پس از این‌که نیروهای ترکیه و شبه‌نظامیان متحد دولت وفاق ملی با موفقیت ارتش خلیفه حفتر را در چند صد مایلی شرق طرابلس متوقف کرد آنکارا موقعیت خود را به عنوان پادشاهی تثبیت کرد. آنکارا از اتحاد خود با دولت وفاق ملی و بعدا با دولت وحدت ملی (GNU) استفاده کرد تا کنترل چند بندر و پایگاه نظامی را در دست بگیرد و معاملات جدید اقتصادی، نظامی و بازسازی را تضمین کند. همچنین برای ترکیه توافق‌نامه مرزبندی دریایی با دولت لیبی که نوامبر ۲۰۱۹ امضا شد، مهم بود. آنکارا توانست جریان جنگ داخلی لیبی را علیه حفتر تغییر دهد و ظهور ترکیه به عنوان یک قدرت پهپادی در این جنگ برجسته شد. مقامات ترکیه تاکنون این موضوع را رد کرده‌اند که نیروهایشان باید از لیبی خارج شوند.

اعضای پارلمان ترکیه دیروز به تمدید ۱۸ ماهه حضور نیروهای نظامی این کشور در لیبی رای مثبت دادند. این در حالی است که سازمان ملل در سال ۲۰۲۰ از نیروهای خارجی خواست از لیبی خارج شوند

آنکارا مدعی است ادامه حضور ارتش ترکیه در لیبی مبنای قانونی دارد. دکتر فردریکا ساینی می‌گوید: «نباید فراموش کرد ترک‌ها و در نتیجه مزدوران آنها به درخواست دولت لیبی و متعاقبا GNU در لیبی هستند، هر دو دولت مورد حمایت سازمان‌ملل هستند؛ زیرا با تلاش آنها متولد شده‌اند. سایر کارشناسان نیز معتقدند حضور نظامی ترکیه تا زمانی که دولت قانونی لیبی نیاز داشته باشد به احتمال زیاد در این کشور باقی خواهد ماند. احتمالا ترکیه به ارائه کمک و آموزش و همچنین حمایت مستشاری به نیروهای ارتش لیبی ادامه خواهد داد تا آنها بتوانند به استانداردهای جهانی برسند.

نفوذ مخفی روسیه

در حالی که ارتش ترکیه حضور بسیار آشکاری در لیبی دارد، روسیه از نفوذ قدرت سخت در این کشور آفریقای شمالی به روش‌های بسیار مبهم‌تری استفاده می‌کند.

برخلاف آنکارا که در مورد حضور نیروهای ترکیه در لیبی مواضع روشنی دارد، دولت ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه هرگونه ارتباط کرملین با گروه واگنر را رد می‌کند.

بنابراین روسیه با انکار این‌که مسکو رابطه‌ای با گروه واگنر یا دیگر جنگجویان در لیبی دارد، از خروج مزدوران خارجی از این کشور حمایت می‌کنند بدون این‌که مسؤولیت نقش مداوم گروه واگنر را در لیبی به عهده گیرند.

اعضای واگنر متشکل از پرسنل نظامی سابق لیبی است که عمدتا روس هستند (علاوه بر نیروهای روس، نیروهایی از اوکراین، صربستان و سوریه نیز در این گروه حضور دارند.) اعضای واگنر به LNA توصیه کرده‌اند نیروهای محلی لیبی را آموزش داده و عملیات را انجام دهند. به گفته رئیس شورای عالی کشور لیبی، در حال حاضر، تقریبا ۷۰۰۰ نیروی مسلح گروه واگنر در لیبی حضور دارند.

اگر چه مسکو به طور رسمی هرگونه ارتباط با گروه واگنر را انکار می‌کند، روسیه از حضور گروه واگنر در لیبی بهره‌مند می‌شود؛ زیرا حضور این گروه، دسترسی مسکو را به پایگاه هوایی الجفرا و کنترل برخی منابع نفتی لیبی حفظ می‌کند.

با این حال، کشورهای غربی این نگرانی را دارند که حضور گروه واگنر در لیبی، بخش مهمی از پروژه گسترش دولت روسیه به آفریقاست.

معامله روسی

در آینده، کشورهای اروپایی متوجه می‌شوند ترکیه و نظامیان روسیه در لیبی احتمالا برای حداقل یک دوره قابل‌توجهی باقی خواهند ماند. همان‌طور که حضور ایالات متحده در لیبی غیرقابل انکار است، هیچ قدرتی وجود ندارد اروپایی‌ها بتوانند از طریق آن، ارتش ترکیه و گروه واگنر را مجبور به ترک لیبی کنند.

در این زمینه، ترک‌ها و روس‌ها با توجه به موقعیت‌های خود در زمین لیبی، از اهرم‌های مختلف برخوردارند. ترکیه و روسیه دو پادشاهی در لیبی هستند و اتحادیه‌اروپا باید با این واقعیت کنار بیاید.